

Takster i Nærtrafikken, havde medført baade Forhøjelser og Nedsættelser af Taksterne, hvad Ministeren oplyste ved en Række Eksempler. Det lod sig i øvrigt ikke gøre i denne Forbindelse at skelne mellem Kort og Billetter. »Kortene følger i Pris efter et bestemt Forhold Billetten, og den samme Tarifaftand gælder overalt for Kort og Billetter. Det var derfor ogsaa nødvendigt efter Nyordningens Ikrafttræden at lade Kort fra en enkelt Nærtrafikstation gælde til hele Bybanen og beregnet fra eller til dennes Centrum, altsaa Nørreport Station.«

Yderligere henviste Ministeren til, at samtidig med Reguleringen af Billet- og Kortpriser var Korts og Billetters Gyldighedsomraade udvidet til hele Bybanen — man havde faaet noget for noget —, og at Priserne i Nærtrafikken med den Service, der ydes her, og med Adgangen til Bybanenettet maatte betegnes som relativt lave.

Alt i alt tilbageviste Ministeren den fremførte Kritik som baade formelt og reelt ubegrundet.

Forespørgeren fastholdt sin Opfattelse baade med Hensyn til Sagens utilstrækkelige Oplysning for Rigsdagen og Karakteren af de foretagne Forhøjelser af Kortpriserne. Han kunde ikke være enig med Ministeren i, at Kortpriserne og Billetpriserne maa beregnes paa samme Grundlag. »Man kan ikke forlange, at Folk, der rejser mellem to Stationer, maaske hele deres Liv skal betale for en Service, de ikke faar.« Og naar det anførtes, at Kortene nu ogsaa gjaldt til Valby og Vanløse, var hertil at bemærke, at højst 2—3 pCt. af Nærtrafikens Kortmasse havde været løst til disse Stationer. »Det er mærkeligt, at mellem 97 og 98 pCt. af Kortindehaverne nu skal tvinges til at betale Tillæg for disse Stationer, som de fleste aldrig eller saa godt som aldrig har Brug for at køre til.«

For at faa Sagen til at glide og samle saa mange Tilhængere om den som muligt ønskede *Forespørgeren* ikke, at Forhandlingen skulde slutte med en Dagsorden, indeholdende et Mistillidsvotum af en eller anden Art. Han vilde derimod finde det ønskeligt, om Rigsdagens Partier erkendte, at man ikke havde været tilstrækkelig oplyst om de Konsekvenser, det vedtagne Lovforslag vilde faa, og at man i Erkendelse deraf søgte at bøde bedst muligt paa det, der var sket, og fremsatte derfor følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget er gjort bekendt med, at de foretagne Ændringer af Ratekort-Taksterne i Nærtrafikken for en Række Personer, som bor i Oplandet, betyder en meget følelig Forøelse af de paagældendes Rejseomkostninger, henstiller Folketinget til Trafikministeren at lade disse Forhøjelser bortfalde og gaar over til næste Sag paa Dagsordenen.«